

har kæmpet for at overleve, er det i højere grad blevet en forretning, end det er blevet en uddannelsesinstitution. Vi har ikke noget imod, at man forener disse to ting, men vi har noget imod, at hensynet til forretningsprincippet overskygger hensynet til undervisningen.

Samtidig mener vi, at der er grund til at se på taxametersystemet. Vi synes, det er fornuftigt at se på det, vi f.eks. kender inden for gymnasieområdet, og det, vi kender inden for AMU-området, i det lovforslag, som er undervejs. Det kunne være, at man kunne lære af hinanden.

Det er tilsyneladende lidt tilfældigt, hvilke taxameterprincipper man anvender inden for de forskellige områder. Man anvender mange principper, og det er så om at tage det gode fra de forskellige principper. Vi er ikke modstandere af princippet, men vi er ofte modstandere af den måde, som princippet praktiseres på.

Så vil jeg også lige sige om diskussionen erhvervsskoler i forhold til gymnasier og hf, at jeg tror, der er mange erhvervsskoler, som i perioder har ønsket, at de havde været under en anden styring end den, de var under, at de havde været under amternes styring, frem for at de havde været under statens styring, for den frihed, som man påstod de havde fået, var i virkeligheden en frihed, der var meget begrænset, fordi der i virkeligheden var tale om en meget stram økonomisk styring.

Så med hensyn til debattens afslutning, om der skal vedtages en dagsorden eller ej: Ja, man kan selvfølgelig altid vedtage en dagsorden, som siger det, alle er enige om, og man kan også vedtage en dagsorden, der siger, at man skal gøre det, som ministeren allerede er i gang med at gøre, så man får rettet op på det, ministerens forgænger har lavet af ulykker. Hvis det er tilfældet, kan vi støtte en sådan dagsorden.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Stadig flere unge vælger gymnasiet frem for erhvervsskolerne. Alene i perioden 1992-94 faldt tilgangen til erhvervsskolerne med 12 pct., mens den steg med 4 pct. til gymnasiet. Det er ærgerligt set i lyset af den gunstige udvikling, som erhvervslivet er inde i; erhvervslivet har brug for unge velkvalificerede teknikere, håndværkere og handelsuddannede.

Men hvorfor er det så gået sådan? Fra Horsens Handelsskole, som i øjeblikket er på besøg på Christiansborg, lyder et af svarene, at erhvervsskolerne mangler en fælles identitet og en teamånd. Mens gymnasierne har en flere

hundred år gammel historie bag sig og tilbyder eleverne en traditionsmættet uddannelse, mangler dette for erhvervsskolerne vedkommende. Man ved mere eller mindre, hvad det vil sige at gå på gymnasiet, men der er tvivl om, hvad en erhvervsskole står for og kan tilbyde. Det er en væsentlig årsag til, at erhvervsskolerne ikke kan hamle op med gymnasierne.

Vi skal gøre det mere attraktivt at gå på handelsskole eller teknisk skole, så erhvervsskolerne kan konkurrere med gymnasierne. Et af de steder, hvor vi skal tage fat, er på opbyggelsen af en fælles identitet for disse skoler og opbyggelsen af et hele, der kobler såvel lærerkollegium som lærere og elever sammen. Det ville forbedre det sociale sammenhold, som betyder vældig meget.

Som en naturlig forlængelse af dette må vi informere mere om erhvervsskolerne og starte en charmeoffensiv, for der er masser at bruge en uddannelse fra disse skoler til.

Samtidig skal der tages fat på de fysiske rammer. Ramponerede lokaler og forældet undervisningsudstyr er ikke den bedste reklame for erhvervsskolerne. Det drejer sig også om at styrke lærerkræfterne og at uddanne dygtige, motiverede lærere. Fagudbudet kunne også ændres, uden at sigtet med erhvervsskolerne ramler. Der er ganske enkelt for få kreative fag. Hvorfor skal ikke alle unge i dette land have adgang til f.eks. idræt, musik og undervisning i formning?

Jeg tror også, det på et tidspunkt vil blive nødvendigt at se på kombinationen af teori og praksis. Hvis vi skal have flere unge ind på erhvervsuddannelserne, og det skal vi, er det vældig vigtigt, at det er muligt at kombinere hånd og ånd på en fleksibel måde – sådan som gamle Helveg ville have formuleret det.

Endelig ligger der også en opgave for erhvervslivet, i hvis interesse det må være at tiltrække dygtige unge, som ved, hvad de går ind til med en uddannelse på en erhvervsskole, og ved, hvad der venter dem bagefter: en plads i det danske erhvervsliv.

Det er vigtigt, at erhvervslivet melder ud, at erhvervslivet fortæller de unge, at der er brug for dem, ligegyldigt om de hedder Hansen eller Ali til efternavn.

I det hele taget har arbejdsmarkedets parter jo et stort ansvar for erhvervsuddannelserne, selvfølgelig først og fremmest med at skaffe nogle job bagefter, men arbejdsmarkedets parter er også i høj grad med til at styre erhvervsuddan-